

Pastýřský list arcibiskupa Miloslava kardinála Vlka ve společenství s ostatními biskupy Čech a Moravy jako poděkování po úspěšné návštěvě papeže Benedikta XVI.

Drazí spolubratři kněží a jáhni, drazí řeholníci a řeholnice, drazí věřící,

jsme plni radostné vděčnosti, kterou naše srdce chová po pastorační návštěvě papeže Benedikta XVI. v naší zemi. O ni se chceme v těchto řádcích s vámi všemi rozdělit. Tolik jsme se přece na ni společně po mnoha stránkách připravovali. Posílali jsme vám pastýřské listy, brožurky na přípravu s různými meditativními texty, celá církev v Česku se denně intenzivně modlila a bezprostředně před papežovým příchodem jsme vykonali nově. Nyní, po tak mimořádných dnech setkání se Svatým otcem, je třeba za vše děkovat.

Na prvním místě chceme děkovat Pánu Bohu, který vyslyšel modlitby místní církve a bohatě požehnal této návštěvě. V Praze a v Brně se v uplynulých dnech konaly v katedrále děkonné bohoslužby za tuto návštěvu. Jistě i ve farnostech jste při bohoslužbách s vděčností děkovali za mnoho milostí, kterých se nám všem dostalo.

Kratičce si připomeňme některé vzácné okamžiky papežovy návštěvy...

Jeho první zastavení v karmelitánském kostele Panny Marie Vítězné, u pražského Jezulátka, bylo setkáním s mnoha rodinami a dětmi. Svěřoval je do ochrany Ježíše dítěte, který žil v rodině Panny Marie a Josefa. S mnoha dětmi i rodiči se pak osobně pozdravil. V pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha ve společenství i s ostatními našimi světcí se účastnil se shromážděnými kněžími, řeholnicemi a ostatními zasvěcenými osobami večerních chval církve. V zaplněné katedrále byl papež všemi velmi vřele přijat a pocítil opravdovou lásku kněží a řeholníků. Při rozloučení na letišti pak řekl: „Budu uchovávat tyto chvíle modlitby ve svém srdci“. Vrcholem papežovy pastorační návštěvy byly hlavní nedělní mše sv. na brněnském letišti pro nejširší okruh věřících z celé republiky a slavnost sv. Václava ve Staré Boleslavi v pondělí 28. září, na které se zúčastnila především mládež. Svatý otec byl velmi osloven počtem věřících, kteří se na obou bohoslužbách sešli, ale hlavně soustředěností a hlubokou zbožností, se kterou věřící a zvláště mladí lidé mši sv. prožívali. Řekl o těch okamžicích: „S velkým dojetím jsem slavil tuto mši sv.“ Při závěrečném slavnostním obědě biskupů na pražském arcibiskupství papež zhodnotil celou návštěvu jako „mimořádnou“. Podobná hodnocení zaznívala z jeho úst i při následné střeďeční audienci ve Vatikánu.

Papežská návštěva byla opravdu mimořádnou událostí katolické církve v naší vlasti. Svatý otec přinesl ve svých projevech církvi, ale i celé společnosti silné poselství, které nesmí zapadnout v běhu dalších událostí. Jeho projevy budou v těchto dnech vydány knižně v Karmelitánském nakladatelství. Jsou to výzvy pro nás všechny a bude nutno

je ve farnostech, v kroužcích a setkáních různého druhu a také na vikariátních konferencích znovu pročitat, hovořit o nich a ptát se, jak je uskutečňovat...

Svatý otec silně zapůsobil nejen na věřící, ale i na všechny ostatní, k nimž mluvil, s nimiž se osobně při návštěvě setkával nebo kteří s ním byli v kontaktu přes veřejné sdělovací prostředky... Stavěl mosty mezi místní církví a společností. Nepřinášel kontroverzní otázky, nemoralizoval, nikoho nekritizoval, ale pevně pojmenoval nebezpečí hrozící i v naší společnosti. Zdůraznil, že „pravda má jméno: Bůh, a dobro má tvar: Ježíš Kristus“. S respektem hovořil jako velká duchovní autorita světa ke všem, k věřícím i nevěřícím, k vědcům, politikům i prostým lidem. Zdůraznil, že „bez Boha je pokrok nejasný a dějiny jsou absurdní“ a že „pravda evangelia je pro zdravou společnost nepostradatelná“. Ukázal nám i všem, že problém dneška je zápas o lidskou důstojnost, který církev usilovně vede. Důstojnost je úzce spjata s rozumem, který nás vede k hledání pravdy, bez níž nelze dosahovat spokojeného a šťastného života, a která může být realizována jen zodpovědností za svobodná rozhodnutí. Varoval před zneužíváním pravých křesťanských hodnot. Rozumný a zodpovědný člověk uznává, že je člověk a nikoliv nadčlověk. Nikterak neodmítal pozemské dobro a štěstí, ale zdůrazňoval, že tyto věci jsou nám společné... Často připomínal naše velké světce, ukazoval, co oni a vůbec křesťanství znamenalo pro naši kulturu. Dobře zná naše kulturní a duchovní tradice a připomněl, že jsme důležitou kulturní křižovatkou Evropy.

Viděl jsem zblízka, že papež má naši církev a naši zemi rád. Při rozloučení na Ruzyňském letišti připomněl znovu všechny naše světce, všem poděkoval, i věřícím za jejich modlitby, ujistil, že „nás ponese ve svém srdci“ a dodal: „Bůh žehnej České republice!“

Návštěva Svatého otce ukázala před celým národem, že my věřící, třebaže malé stáde, patříme ke světové církvi, kterou papež reprezentuje, která má naší společnosti i světu co nabídnout, zvláště v nynější chvíli celosvětové krize.

Toto malé stáde ukázalo, že dokáže i tak obrovskou a složitou akci perfektně připravit a uskutečnit. Této chvály se nám dostávalo od odborníků, kteří na státní rovině organizují velké akce obdobného druhu. Od bezpečnostních složek i od armády, které zabezpečovaly pořádek, jste všichni dostali velkou pochvalu za úžasnou ukázněnost a křesťanské ohleduplné chování při všech důležitých momentech těchto dnů. I po těchto stránkách jsme ukázali určitou duchovní i kulturní úroveň a zralost.

Svatý otec přišel uskutečňovat velkou evangelizaci a povzbuzovat bratry a sestry. Ale ani my jsme při ní před tváří celé společnosti nezklamali. V síle impulzů, které návštěva přinesla, se zdravým křesťanským sebevědomím, jdeme dále po cestě, kterou návštěva před námi otevírá.

„Láska Kristova (ať) je naší silou...“

*Kardinál Miloslav Vlk
ve společenství s biskupy Čech a Moravy*